

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.630 van 26 april 2004
in de zaak A. 99.146/IX-2693.**

In zake : Henriëtte KLOECK,
 die woonplaats kiest bij
 advocaten J. DYCK en J. DERIDDER,
 kantoor houdende te ANTWERPEN,
 Mechelsesteenweg 210 A

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Henriëtte KLOECK op 5 januari 2001 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 6 november 2000 van de leidend ambtenaar van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waarbij haar aanwijzing tot afdelingshoofd van de afdeling Welzijnszorg wordt beëindigd met ingang van 1 april 2000;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 25 september 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 december 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 februari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DERIDDER, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat N. DE CLERCQ, die loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster is directeur bij het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Sinds 1 januari 1995 is zij aangesteld als afdelingshoofd van de afdeling Welzijnszorg.

1.2. Van juli 1995 tot juni 1999 is zij gedetacheerd naar het kabinet van de minister van Justitie in de hoedanigheid van adviseur.

1.3. Van 1 september 1999 tot 31 maart 2000 is zij gedetacheerd naar het kabinet van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen in de hoedanigheid van raadgever.

Zij behoudt, overeenkomstig artikel VIII 76bis, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel (hierna: VPS), tijdens die detachering haar aanstelling als afdelingshoofd.

1.4. Met ingang van 1 april 2000 wordt zij door de Hoge Raad voor de Justitie aangesteld tot lid van het bureau van die raad.

1.5. Bij besluit van 16 augustus 2000 van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen verkrijgt zij met ingang van 1 april 2000 een verlof voor opdracht van algemeen belang.

Dat besluit luidt als volgt :

“Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993, laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel, inzonderheid op de artikelen XI 67, XI 68, § 1, XI 69, 1°, XI 70, § 2 en XI 71, § 1 en op het artikel VIII 100;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1999 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000;

BESLUIT:

Artikel 1. De opdracht als bureaulid bij de Hoge Raad voor de Justitie wordt erkend van algemeen belang te zijn.

Art. 2. Aan mevrouw Henriette Kloeck, stamnummer 4612365-15, directeur bij het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, afdeling Welzijnszorg, wordt met ingang van 1 april 2000 een verlof voor opdracht van algemeen belang verleend om de functie uit te oefenen van bureaulid bij de Hoge Raad voor de Justitie.

Art. 3. Dit verlof wordt niet bezoldigd. De afwezigheid wordt gelijkgesteld met een periode van dienstactiviteit.

Art. 4. Dit besluit zal aan mevrouw Henriette Kloeck worden meegedeeld”.

1.6. In een brief van 13 september 2000 aan de directeur-generaal van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn schrijft verzoekster onder meer wat volgt :

“Ik wil U graag ontvangst melden van het Ministerieel Besluit waarbij mij met ingang van 1 april 2000 een verlof voor opdracht van algemeen belang wordt verleend, om een functie uit te oefenen van bureau­lid bij de Hoge Raad voor de Justitie (ref. WVC / PLP / EV / 3707).

Bij lezing van dit M.B. stel ik vast dat hierbij eveneens een einde wordt gesteld aan het mandaat van afdelings­hoofd, waarin ik op 21 december 1994 door de Administrateur-generaal werd aangewezen (M.B. van 23 december 1994). Deze beslissing is verrassend, want uit ons gesprek hieromtrent had ik begrepen dat de beëindiging van het mandaat in overweging zou genomen worden bij de afloop van de eerste termijn, d.w.z. in december 2000.

Het statuut leert mij bovendien dat de tot benoemen bevoegde overheid kan beslissen de betrekking van een ambtenaar, die met een verlof voor opdracht werd belast, als vacant te beschouwen zodra de ambtenaar vier jaar afwezig is. Het daarop volgende lid van het artikel stelt evenwel dat deze mogelijkheid niet geldt voor de betrekking van de ambtenaar met verlof om een ambt uit te oefenen bij een ministerieel kabinet.

Aangezien ik tot 1 april jl. inderdaad gedetacheerd was achtereenvolgens naar het kabinet van de ministers S. De Clerck, T. Van Parijs en M. Vogels, komt het mij voor dat ik niet als vier jaar afwezig kan beschouwd worden in de zin bedoeld bij voormelde statutaire bepaling.(...)”.

1.7. In een brief van 23 oktober 2000 antwoordt de directeur-generaal aan verzoekster dat de eerste termijn van haar mandaat als afdelings­hoofd normaal op 31 december 2000 zou aflopen en op dat moment een heroverweging van haar aanstelling tot afdelings­hoofd aan de orde zou zijn, maar dat door de toekenning vanaf 1 april 2000 van het verlof wegens opdracht van algemeen belang haar mandaat als afdelings­hoofd overeenkomstig artikel VIII 76bis, § 2, van het VPS, reeds stopgezet wordt op die datum.

1.8. Bij besluit van 6 november 2000 van de directeur-generaal van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn wordt de aanwijzing van verzoekster

als afdelingshoofd van de afdeling Welzijnszorg beëindigd met ingang van 1 april 2000.

Dit besluit wordt met een brief van 10 november 2000 aan verzoekster ter kennis gebracht.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in een eerste exceptie opwerpt dat het bestreden besluit een zuiver declaratieve handeling en dus geen voor beroep vatbare bestuurshandeling is; dat zij hierbij uiteenzet dat het mandaat van verzoekster als afdelingshoofd op 1 april 2000 een einde nam, omdat de functie van lid van het bureau van de Hoge Raad voor de Justitie waarvoor haar het verlof voor opdracht van algemeen belang werd verleend, niet valt onder de in artikel VIII 76bis, § 2, van het VPS vermelde gevallen waarin het mandaat van afdelingshoofd behouden blijft; dat het bestreden besluit er niet toe strekt rechtsgevolgen te doen ontstaan, maar slechts de rechtsgevolgen vaststelt die uit voormelde bepaling van het VPS voortvloeien; dat de vernietiging van het bestreden besluit er niet toe zou leiden dat verzoekster haar mandaat als afdelingshoofd behoudt; dat het immers door artikel VIII 76bis, § 2, van het VPS is en niet door het bestreden besluit dat aan het mandaat van verzoekster als afdelingshoofd een einde wordt gesteld; dat overigens, steeds volgens de verwerende partij, verzoekster blijkens haar brief van 13 september 2000 zelf beseft dat niet het bestreden besluit een einde stelt aan haar mandaat, en dat, voor zover het bestreden besluit niet zou worden beschouwd als een zuiver declaratieve handeling, de vordering ratione temporis onontvankelijk zou zijn;

2.1.2. Overwegende dat verzoekster hierop antwoordt, samengevat, dat, behalve in het geval waar een functioneringsevaluatie met “onvoldoende” wordt besloten, het VPS een uitdrukkelijke beslissing vereist om het mandaat van een afdelingshoofd te beëindigen, en dat het bestreden besluit derhalve niet de loutere vaststelling is van een bestaande toestand, maar een rechtstoestand creëert; dat met betrekking tot de argumentatie van de verwerende partij dat de vernietiging van de

bestreden beslissing er niet zou kunnen toe leiden dat verzoekster haar mandaat van afdelingshoofd behoudt, zij de ongrondwettigheid van artikel VIII 76bis, § 2, van het VPS aanvoert, en het behoud van haar mandaat van afdelingshoofd derhalve niet enkel zou volgen uit de vernietiging van het bestreden besluit, maar eveneens uit het buiten toepassing laten van het ongrondwettige artikel VIII 76bis, § 2, van het VPS;

2.1.3. Overwegende dat artikel VIII 76bis, § 2, van het VPS op de datum van het bestreden besluit, als volgt luidde :

“Het afdelingshoofd dat

1° een verlof voor opdracht krijgt om een ambt uit te oefenen op het kabinet van een minister, een staatssecretaris, een gewestelijk staatssecretaris, een gouverneur van een Vlaamse provincie of de gouverneur of vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad of van een Europees commissaris;

2° in een hoger ambt van directeur-generaal wordt aangesteld;

3° op vraag van de Vlaamse regering de functie van projectleider uitoefent;

4° langdurig afwezig is wegens ziekte;

5° een verlof voor opdracht krijgt om een leidinggevende functie uit te oefenen bij een erkende politieke groep of bij de voorzitter van een erkende politieke groep;

6° ter beschikking wordt gesteld van de Koning, een Prins of een Prinses van België,

behoudt zijn mandaat van afdelingshoofd en kan in voormelde situaties tijdens zijn opdracht of hoger ambt vervangen worden door een afdelingshoofd ad interim.”;

dat hieruit volgt dat bij andere dan de daarin vermelde langdurige afwezigheden het mandaat van afdelingshoofd een einde moet nemen; dat zulks evenwel niet betekent dat de beslissing waarbij het mandaat van afdelingshoofd beëindigd wordt een zuiver declaratieve beslissing zou zijn; dat uit artikel VIII 76 bis, § 2, van het VPS immers niet kan worden afgeleid dat het afdelingshoofd dat, buiten de in dat artikel vermelde gevallen, langdurig afwezig is, ipso facto zijn mandaat van afdelingshoofd verliest, zonder dat hierover een beslissing dient te worden genomen; dat dit bevestiging vindt in een brief van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport gericht aan de leidend ambtenaren en afdelingshoofden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van 19 oktober 2000 luidens welke het mandaat van afdelingshoofd na verloop van de eerste zes jaar stilzwijgend verlengd

wordt en derhalve er “geen automatische vacantverklaring na verloop van de eerste mandaatperiode” is; dat ten slotte aangezien een beslissing om een einde te stellen aan het mandaat van afdelingshoofd een constitutieve beslissing is die de rechtstoestand van de betrokkene vaststelt, die beslissing aan de betrokkene moet worden betekend; dat dit is gebeurd op 10 november 2000 zodat het annulatieberoep van verzoekster tijdig is; dat de exceptie wordt verworpen;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in een tweede exceptie aan verzoekster het moreel en het financieel belang ontzegt; dat zij uiteenzet dat wat het financieel belang betreft, de leidend ambtenaar op 31 december 2000 om functionele redenen aan het mandaat van verzoekster als afdelingshoofd een einde had kunnen stellen en dat deze mogelijkheid zeer reëel was, nu verzoekster haar mandaat slechts gedurende korte termijn effectief heeft opgenomen; dat haar moreel belang eveneens ontbreekt aangezien verzoekster haar mandaat van afdelingshoofd slechts gedurende een zeer korte periode effectief uitgeoefend heeft en zij ervoor gekozen heeft de functie van lid van het bureau van de Hoge Raad voor de Justitie uit te oefenen; dat zij overigens de bepalingen van het VPS kende en derhalve geacht wordt zelf met kennis van zaken ervoor gekozen te hebben haar mandaat als afdelingshoofd niet te voltooien;

2.2.2. Overwegende dat verzoekster in haar inleidend verzoekschrift uiteenzet dat zij een financieel en een moreel nadeel ondergaat; dat zij met betrekking tot het financieel nadeel opmerkt dat zij door het bestreden besluit in graad wordt verlaagd van afdelingshoofd naar directeur, en dat zij dienvolgens enkel pensioenrechten kan opbouwen op basis van haar wedde van directeur, en niet op basis van haar wedde van afdelingshoofd, en met betrekking tot haar moreel nadeel dat zij, in tegenstelling tot de afdelingshoofden wier functie vermeld is in artikel VIII 76bis, § 2, van het VPS, afstand moet doen van haar aanstelling als afdelingshoofd, die zij op basis van haar capaciteiten en inzet heeft verkregen, en dat het bij haar terugkeer naar de administratie zeer moeilijk zal zijn om opnieuw tot afdelingshoofd te worden aangesteld; dat zij in haar memorie van wederantwoord nog stelt dat een vernietiging van de bestreden beslissing zou betekenen dat haar omwille van haar functie binnen

de Hoge Raad voor de Justitie niet automatisch haar mandaat van afdelingshoofd zou worden ontnomen, met alle financiële en morele gevolgen vandien en dat dit op zich reeds volstaat om haar het vereiste belang te verschaffen bij haar annulatieberoep; dat zij ook nog betwist dat er een reële mogelijkheid was dat haar mandaat van afdelingshoofd op 31 december 2000 zou worden beëindigd aangezien er in de praktijk in een stilzwijgende verlenging was voorzien; dat haar ten slotte ook niet kan worden tegengeworpen dat zij op grond van het VPS de gevolgen van haar keuze voor de functie van lid van het bureau van de Hoge Raad voor de Justitie moest kennen, aangezien zij het recht heeft een beslissing aan te vechten die steunt op een bepaling van het VPS die "een schending inhoudt van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet";

2.2.3. Overwegende dat de beslissing waarbij het mandaat van verzoekster als afdelingshoofd met ingang van 1 april 2000 beëindigd wordt, een beslissing is die haar rechtstoestand in ongunstige zin wijzigt; dat zij aldus het rechtens vereiste belang kan doen gelden bij het vernietigingsberoep; dat de omstandigheid dat zij uit vrije wil voor de functie van lid van het bureau van de Hoge Raad voor de Justitie geopteerd heeft, daaraan geen afbreuk vermag te doen aangezien zij belang kan doen gelden om haar mandaat van afdelingshoofd te behouden en aangezien dat mandaat stilzwijgend voor dezelfde duur kon worden verlengd; dat de exceptie niet gegrond is;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoekster in een enig middel aanvoert dat het bestreden besluit steunt op een bepaling van het VPS die ongrondwettig is; dat zij uiteenzet dat artikel VIII 76bis, § 2, van het VPS strijdt met het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel, vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat de functie van lid van het bureau van de Hoge Raad voor de Justitie uitgesloten is van de functies die door een afdelingshoofd kunnen worden uitgeoefend, zonder het mandaat van afdelingshoofd te verliezen; dat de functie van lid van het bureau van de Hoge Raad voor de Justitie volledig vergelijkbaar is met de functies die in het

voornoemde artikel VIII 76bis, § 2, zijn opgenomen en die het behoud van de aanstelling als afdelingshoofd mogelijk maken, en dat er geen pertinente en relevante criteria voorhanden zijn om dit verschil in behandeling te verantwoorden;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord de schending van het gelijkheidsbeginsel ontkent; dat zij hierbij uiteenzet dat het onderscheid tussen de in artikel VIII 76bis, § 2, limitatief opgesomde gevallen waarbij het afdelingshoofd zijn mandaat behoudt en alle andere afwezigheden waarbij er een einde wordt gesteld aan het mandaat, wel degelijk op een objectief criterium steunt; dat de gevallen waarin het afdelingshoofd zijn mandaat behoudt opgedeeld zijn in twee categorieën, met name: de onvrijwillige afwezigheid van de mandaathouder door langdurige ziekte en een aantal belangrijke leidinggevende functies; dat in het eerste geval de afwezigheid van het afdelingshoofd onvrijwillig is en dat die situatie niet vergelijkbaar is met die van verzoekster; dat bij ziekte er een onmogelijkheid is om het mandaat effectief uit te oefenen, zodat geen sprake kan zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel aangezien “ongelijke gevallen (...) ongelijk (worden) behandeld”; dat in het geval van het waarnemen van belangrijke leidinggevende functies de uitoefening ervan niet gekoppeld wordt aan het verlies van het mandaat van afdelingshoofd en dat in dat geval twee doelstellingen dienden te worden verzoend : enerzijds het toegekende mandaat effectief te laten uitoefenen en dus het behoud van het mandaat bij niet-uitoefening ervan zoveel als mogelijk te beperken en anderzijds het behoud verzekeren wanneer het tijdelijk niet uitgeoefend wordt omwille van een andere leidinggevende functie, die kan worden gelijkgesteld met deze van afdelingshoofd; dat de ervaring die men in deze functies en ermee gelijkgestelde functies kan verwerven immers ook dienstig kan zijn voor het mandaat van afdelingshoofd; dat het ook om functies gaat die dermate belangrijk zijn dat zij in aanmerking worden genomen voor de toegang tot een graad van rang A3, functies dus die aantonen dat men over de vereiste leidinggevende capaciteiten beschikt om te kunnen worden bevorderd tot directeur-generaal; dat de gelijkgestelde functies ambten zijn op een kabinet en dat die ambten ook een bepaalde mate van leidinggeving impliceren en in elk geval ervaring met het voeren van een beleid en het functioneren op een hoog niveau in een stresserende omgeving; dat zij met andere

woorden als een perfecte leerschool werken ten aanzien van de verdere uitoefening van het mandaat van afdelingshoofd; dat de verwerende partij hierbij verwijst naar artikel VIII 71 van het VPS dat handelt over de toegang tot de rang A3; dat “enkel de functies die gelijk kunnen worden gesteld met de functie van afdelingshoofd of deze functies die een leerrijke ervaring impliceren voor het uitoefenen van deze functie (...) niet gepaard (gaan) met het verlies van het mandaat als afdelingshoofd”; dat de functie van verzoekster bij de Hoge Raad voor de Justitie niet kan worden gelijkgesteld met de functie van afdelingshoofd, en evenmin met een kabinetsfunctie die kan worden geacht een bijkomende leerschool te vormen die dienstig is voor de uitoefening van de functie van afdelingshoofd;

3.3. Overwegende dat verzoekster hierop repliceert dat de verwijzing naar artikel VIII 71 van het VPS volstrekt irrelevant is en dat artikel VIII 76bis, § 2, geenszins een duidelijk leidinggevende functie vereist om het mandaat van afdelingshoofd te behouden, aangezien niet van alle kabinetsmedewerkers kan worden gesteld dat zij een leidinggevende functie hebben; dat zij ook betwist dat de functie van lid van het bureau van de Hoge Raad voor de Justitie geen leidinggevende functie zou zijn; dat zij ook niet hoeft aan te tonen dat haar functie als lid van het bureau van de Hoge Raad voor de Justitie kan worden gelijkgesteld met de functie van afdelingshoofd, aangezien dit geenszins vereist is door artikel VIII 76bis, § 2, van het VPS;

3.4. Overwegende dat verzoekster in haar laatste memorie benadrukt dat de functie van lid van het bureau van de Hoge Raad voor de Justitie alleszins als een nuttige ervaring moet worden beschouwd en “alleszins in vergelijking met de functies tijdens de uitoefening waarvan de Vlaamse regering wèl een behoud van het mandaat als afdelingshoofd toelaat”; dat na haar annulatieberoep de limitatieve lijst met de functies die het behoud van het mandaat van afdelingshoofd toelaat nog werd uitgebreid en dat dit het discriminatoir karakter van artikel VIII 76bis, § 2, nog nadrukkelijker maakt;

3.5. Overwegende dat het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel neergelegd in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, vereist dat degenen die zich in dezelfde toestand bevinden op dezelfde wijze worden behandeld; dat dit evenwel niet uitsluit dat een verschil in behandeling volgens bepaalde categorieën zou worden ingesteld, voor zover voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat; dat het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de overwogen maatregel; dat artikel VIII 76bis, § 2, van het VPS een limitatieve lijst van functies vaststelt waarvan de uitoefening niet tot het verlies van het mandaat van afdelingshoofd leidt; dat artikel VIII 71 van het VPS daarentegen alleen betrekking heeft op functies die gelijkgesteld worden met het mandaat van afdelingshoofd waarvan de opgedane ervaring ook kan worden ingeroepen met het oog op bevordering in de hogere graad A3; dat beide bepalingen aldus niet nuttig kunnen worden vergeleken; dat behoudens wegens de langdurige afwezigheid wegens ziekte en de aanstelling in het hoger ambt van directeur-generaal, het mandaat van afdelingshoofd alleen wordt behouden voor detachering naar functies waarvan de duur niet vooraf is bepaald en waaraan op ieder ogenblik een einde kan worden gemaakt; dat luidens de bepalingen van het koninklijk besluit van 4 mei 1999 betreffende de samenstelling en de werking van de federale ministeriële kabinetten en betreffende het personeel van de ministeries aangewezen om van het kabinet van een lid van een regering of van een college van een Gemeenschap of een Gewest deel uit te maken, een kabinetschef en een adjunct-kabinetschef in de federale regering door de Koning worden benoemd en ontslagen en de andere leden door de minister; dat luidens de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 27 juli 1999 tot organisatie van de kabinetten van de Vlaamse ministers van kracht ten tijde van de bestreden beslissing ook een analoge regeling gold; dat aldus bij een detachering naar een kabinet de overheid die de gedetacheerde benut over de meest ruime appreciatie beschikt om een einde te stellen aan die detachering; dat een detachering naar een kabinet ook steeds tijdelijk is doch dat het volstrekt onmogelijk lijkt om op voorhand te bepalen voor welke termijn de detachering zal gelden; dat bijgevolg de toestand van de gedetacheerde in een kabinet volledig afhankelijk is van elementen die hijzelf helemaal niet kan beheersen en als zodanig veeleer als precair moet worden beschouwd;

3.6. Overwegende dat daartegenover, luidens artikel 259bis-2, § 2, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek een niet-magistraat tot lid van de Hoge Raad voor de Justitie benoemd wordt door de Senaat met een meerderheid van twee derde van de uitgebrachte stemmen; dat luidens artikel 259bis-3, § 1, eerste lid, het lid zitting neemt in de Hoge Raad voor een periode van vier jaar, dat luidens artikel 259bis-3, § 3, het lidmaatschap van rechtswege eindigt onder welbepaalde omstandigheden, zoals onder meer : een ontstane onverenigbaarheid, het verlies van de hoedanigheid vereist als voorwaarde om in de Hoge Raad zitting te kunnen nemen en een kandidatuur voor een benoeming tot magistraat; dat het lidmaatschap ook luidens artikel 259bis-3, § 4, om ernstige redenen kan worden opgeheven door de Hoge Raad voor de Justitie die beslist met een meerderheid van twee derde van de uitgebrachte stemmen in elk college, nadat de betrokkene zich terdege heeft kunnen verdedigen; dat luidens artikel 259bis-4, § 1, eerste en derde lid, de Hoge Raad voor de Justitie, met een meerderheid van twee derde van zijn leden, het bureau samenstelt en dat een lid van het bureau die functie voltijds uitoefent terwijl het tijdens de duur van zijn mandaat geen enkele andere activiteit mag uitoefenen; dat elk lid niet-magistraat van dat bureau luidens artikel 259bis-21, § 1, eerste lid, en artikel 259bis-22, § 2, ook een vaste wedde geniet uitgetrokken op de begroting van de dotaties;

3.7. Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat de toestand, waarin een gedetacheerde in een functie zoals hiervoor beschreven verkeert, niet kan worden gelijkgesteld met de toestand van een lid van het bureau van de Hoge Raad voor de Justitie; dat -het weze herhaald- de toestand van een gedetacheerde en daarom wordt hij “gedetacheerd”, geen vaste termijn heeft en slechts duurt zolang de overheid die hem benuttigt, hem nodig heeft waarna hij zijn oorspronkelijke dienst kan vervoege; dat bijgevolg in deze reeds een afdoende objectief criterium bestaat om een lid niet-magistraat van het bureau van de Hoge Raad voor de Justitie niet gelijk te stellen met een ambtenaar die een opdracht vermeld in artikel VIII 76bis, § 2, van het VPS aanvaardt; dat zodoende artikel VIII 76bis, § 2, van het VPS niet strijdt met de beginselen neergelegd in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat het middel bijgevolg niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig april 2000 en vier, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.